

ODVALJENO DO DASKE: TEORIJA ŽANRA I PANK-ROK

Uvod u špansko izdanje²

Za 17 godina, koliko je prošlo otkad sam napisao *Odvaljeno do daske* (*Cranked Up Really High*), svet se zaista promenio. Bili smo svedoci prelaska sa CD-a na MP3, i pojave instant dostupnosti većine onoga što sam pokrio u ovoj knjizi samo jednim klikom miša. Sve manji broj ljudi još uvek troši novac na muziku, ali većina se odlučuje za deljenje i besplatan „striming“. I dok je muzika o kojoj sam pisao postala mnogo dostupnija, pank supkultura se nije nimalo promenila, čak i ako je zvuk koji se s njom povezuje neznatno mutirao. Ništa od toga nije omelo kolekcionarski ološ koji i dalje juri raritete.

Da se vratim tamo gde sam ja ušao na scenu, London sedamdesetih je bio modna revija, i ne krivim one u ostalim delovima sveta koji su ozbiljno shvatili njegovu političku retoriku – otkud se mogli znati da se na to gleda kao na sprdnju u Velikoj Britaniji? Na pank svirci pre trideset i kusur godina naleteo sam na klinca u crnoj kožnoj jakni sa natpisom „Preispituj sve“ („Question Everything“) i pitao ga zašto ima glupavi retorički slogan na leđima. On se skoro rasplakao – a ja još mislio da će mu biti drago jer zamalo pa sam ozbiljno shvatio njegov pseudoskepticizam. Kad smo kod toga, uvek sam voleo da budem pankerski pozer vikendom, lažni „mod“ četvrtkom uveče, i „erzac“ skinhed sve ostalo vreme. Kad sam bio tinejdžer mislio sam da je smešno što sociolozi sa Univerziteta u Birmingemu i drugih mesta ozbiljno shvataju mladalačku kulturu. Ali ako ništa, ti tužni smradovi su barem mogli da žive od svojih blesavih opsesija – za razliku od naivčina sa ispisanim sloganom „Preispituj sve“ na leđima.

Do dana današnjeg me oduševljava da provociram pankere, jer je to odličan način da pomamite one koji zaista veruju u ovu mladalačku supkulturu. Lično ne mislim da pesma „Back In The New York Groove“ benda *Hello* predstavlja vrhunac glem-roka, ali to me nije sprečilo da je objavim ranije večeras na svojoj Fejsbuk stranici uz komentar: „Kao što sam već rekao, rokenrol je sasvim lepo napredovao dok ga Seks pistolsi nisu uništili...“ E sad, da sam objavio tu pesmu sa malo teksta koji kaže nešto tipa „ovo je jedan od mojih glem rok favorita“, možda bih dobio dva odgovora, ako imam sreće. Umesto toga, pošto sam napljuvao Pistols, dobio sam 43 komentara u roku od nekoliko sati, a besni komentari i dalje pristižu u velikom broju i velikom brzinom.

Oni koji se vređaju na omalovažavanje Seks pistolsa (jednih od najdosadnijih rok dino-saurusa koji su hodali planetom – u poređenju s njima, i Bitlsi deluju zanimljivo), često

² Izvornik: Stewart Home, „Introduction to the Spanish Edition“, *Cranked Up Really High: Genre Theory & Punk Rock*, <https://www.stewarthomesociety.org/cranked/intro2.htm>

imaju veoma usko poimanje pank. Možda vole *The Stooges*, *The MC5*, *The Clash*, ali nikada nisu zaista shvatili da je pank u svojoj suštini nešto sasvim drugo, a ne dobro poznati bendovi koji izdaju za velike muzičke kuće. Nisam napisao ovu knjigu za one koji pogrešno smatraju da pank počinje i završava se Seks pistolsima. Knjiga je za one koju ili znaju – ili barem naslućuju – da su se sedamdesetih dešavale interesantne stvari u popularnoj muzici; kao i u svakoj narednoj deceniji. Pank groznica je na mnogo načina prezasičila i uništila muzičku scenu u Velikoj Britaniji, uz gomilu bendova koji su se izdavali za pankere i svirali po receptu, dok je muzička industrija trljala ruke, nastavljajući da vodi glavnu reč, ali uz novi set marketinških pravila.

Želeo bih da naglasim u svemu ovom da postoji razlika između pankerskog stava (koji za sebe mislim da posedujem), pank muzike (koja me i dalje radi), i pank supkulture (koja me trenutno apsolutno ne dotiče, a nije ni u vremenu kad sam pisao knjigu). *Odvaljeno do daske* je knjiga o pank muzici i pankerskom stavu – ako vas zanima supkultura, onda se nadam da vas ova knjiga vređa. Kad smo kod toga, otkrio sam da ima ljudi u pank supkulturi koji sakupljaju knjige o panku, isto kao što skupljaju pank ploče – što je podiglo cenu polovnih primeraka ovog izdanja na engleskom i italijanskom! Ali što se mene tiče, ako nije smeće, onda nije pank! Mrzim seronje koji preozbiljno shvataju muziku. Supkultura je mrtva, ali to ne znači da treba da se pretvorimo u postmodernističke zombije!

London, jun 2011.

(S engleskog prevela **Tijana Sladoje**)